

15 minutter-MIRAKLET

Bussen ville snart køre. Kunne de nå den?

ILLUSTRATION: MITCH MILLER

Yulia Salomatina

(Baseret på en virkelig hændelse)

»S«e!« hviskede Sasha. »Endnu et egern.« Han havde det sjovt med at udforske arboretet i Sochi. Den kæmpe park havde alle mulige slags smukke blomster og træer. Hjemme i det centrale Rusland var det stadig snefyldt og frysende koldt. Men her i Sochi skinnede solen, og luften duftede af forår.

Sasha så egernet gnave på en nød. Den havde stadig sin tykke vinterfrakke, men Sasha regnede med, at den var lige så begejstret for foråret, som han var. Han smilede, da egernet pilede af sted op i et træ.

Så ringede mamas telefon. »Hej!« sagde mor. Hun standsede op. »Men jeg troede, at vores billetter var til i morgen! Er det i dag?« Snart lagde hun på.

»Sasha! Vi er nødt til at gå nu. Vores tur til Skypark er her til morgen, og bussen kører om 15 minutter!«

»Kan vi komme hen til busstoppestedet så hurtigt?« spurgte Sasha.

»Det håber jeg. Lad os bede i vores hjerte og gøre vores bedste.« Mama tog hans hånd, og de begyndte at løbe.

Arboretet i Sochi var stort. Sasha var ikke sikker på, at de kunne finde vej ud! Men han bad en bøn i sit hjerte. *Hjælp os med at komme til busstoppestedet i tide. Vi vil virkelig gerne til Skypark.*

Skypark var en forlystelsespark højt

oppe i bjergene. Den havde store gynger, klatrevægge, ziplines og rebbaner. Den havde også Skybridge – en superlang bro, der hang højt oppe på himlen. Sasha håbede, at de ville nå derhen i tide.

Til sidst fandt de hovedvejen og ledte efter en taxa. De så en med det samme! De hoppede ind, og mama gav chaufføren navnet på busstoppestedet.

»I er heldige!«, sagde chaufføren. »Jeg kender en genvej.«

Sasha stirrede ud af vinduet, mens de kørte hurtigt forbi træerne.

»Tror du, at vi når det?« spurgte Sasha mama.

Mama så på sit ur. »Det ved jeg ikke. Men vi bad. Og selvom vi ikke når det, er det okay. Vi er ude på eventyr!«

Kort tid efter var de ved busstoppestedet. Bussen var ikke engang kommet endnu! Den var forsinket.

Mama og Sasha trak stadig vejret hurtigt, men Sasha smilede. »Den chauffør havde ret! Vi er heldige.«

»Jeg tror ikke, at det bare var held, skat,« sagde mama. »Sommetider får vi små mirakler, der minder os om, hvor meget vor himmelske Fader elsker os.«

I det samme kom bussen. Mama og Sasha kravlede op i den og tog af sted til Skypark. Sasha var taknemmelig for dette lille mirakel! ●

Denne historie fandt sted i Rusland.